Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
RIMVYDAS NORKUS
prednesené 20. novembra 2025 [1]

Veci C-498/24 P a C-499/24 P

Çolakoğlu Metalurji AŞ,
Çolakoğlu Dış Ticaret AŞ
proti
Európskej komisii (C-498/24 P)
a
Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ,
İskenderun Demir ve Çelik AŞ,
Erdemir Çelik Servis Merkezi Sanayi ve Ticaret AŞ (C-499/24 P)
proti

Európskej komisii (C-499/24 P)

„Odvolanie – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2021/1100 – Dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku – Konečné antidumpingové clo – Nariadenie (EÚ) 2016/1036 – Dovozné clo – Výpočet dumpingového rozpätia – Článok 2 ods. 10 písm. j) – Zmluva o zabezpečení proti kurzovému riziku“

I. Úvod

1. Prejednávané veci sa týkajú dvoch odvolaní, ktoré podali turecké spoločnosti proti rozsudkom Všeobecného súdu Európskej únie vo veciach T-629/21 [2] a T-630/21 [3] (ďalej len „napadnuté rozsudky“) v oblasti antidumpingového cla. Odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení v rámci preskúmania ich žalôb o neplatnosť smerujúcich proti vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) 2021/1100 z 5. júla 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku (ďalej len „sporné nariadenie“) [4].

[1] Jazyk prednesu: francúzština.

[2] Rozsudok z 8. mája 2024, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları a i./Komisia (T-629/21, ďalej len „napadnutý rozsudok vo veci C-499/24 P“, EU:T:2024:303).

[3] Rozsudok z 8. mája 2024, Çolakoğlu Metalurji a Çolakoğlu Dış Ticaret/Komisia (T-630/21, ďalej len „napadnutý rozsudok vo veci C-498/24 P“, EU:T:2024:304).

[4] Ú. v. EÚ L 238, 2021, s. 32.

2. V súlade so žiadosťou Súdneho dvora sa tieto návrhy zamerajú na spoločný odvolací dôvod oboch odvolaní, ktorý v podstate nastoľuje otázku týkajúcu sa výkladu článku 2 ods. 10 písm. j) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (ďalej len „základné nariadenie“)[5]. Presnejšie ide o určenie, či je Európska komisia na účely stanovenia existencie dumpingu povinná zohľadniť zmluvy o zabezpečení proti kurzovému riziku uzavreté medzi podnikmi pôsobiacimi v medzinárodnom obchode, alebo či naopak môže naďalej uplatňovať svoju vlastnú metódu v oblasti prepočtu mien.

3. Táto problematika má osobitný význam v praxi medzinárodného obchodu, kde sa transakcie zvyčajne uskutočňujú v rôznych menách. Nie je zriedkavé, že hospodárske subjekty uzatvárajú hedžingové dohody, aby sa chránili pred výraznými výkyvmi výmenných kurzov, ktoré by mohli skresliť skutočnú cenu daného tovaru. Treba však pripomenúť, že Európska únia ako plnoprávny člen mnohostranného systému medzinárodného obchodu má legitímny záujem na zabezpečení určenia skutočnej ceny tohto tovaru s cieľom zaručiť účinnosť svojej politiky boja proti dumpingu. Z tohto hľadiska bude úlohou Súdneho dvora určiť, či takéto dohody uzavreté medzi súkromnými subjektmi môžu ovplyvniť plnenie úloh, ktoré právo Únie zveruje Komisii pri vykonávaní základného nariadenia.

II. Právny rámec

A. Právo WTO

4. Rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994)[6], Rada Európskej únie schválila dohodu o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanú v Marrákeši 15. apríla 1994, ako aj dohody nachádzajúce sa v prílohách 1 až 3 k tejto dohode, medzi ktorými sa uvádza aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT) (ďalej len „antidumpingová dohoda“)[7].

5. Článok 2 antidumpingovej dohody s názvom „Vymedzenie dumpingu“ stanovuje:

„…

2.4 Správne porovnanie sa uskutoční medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Toto porovnanie sa vykoná na základe rovnakých obchodných podmienok, obyčajne za podmienky ‚zo závodu‘, a s ohľadom na predaje uskutočnené, pokiaľ možno, v rovnakom období. Náležite sa zohľadnia rozdiely, ktoré ovplyvňujú cenové porovnanie vrátane rozdielov v podmienkach obchodu, zdanenia, úrovní obchodu, množstiev, fyzických vlastností a akýchkoľvek iných rozdielov, pri ktorých je zrejmé, že majú vplyv na cenovú porovnateľnosť. … V prípadoch uvedených v článku 2 ods. 3 je potrebné brať do úvahy náklady vrátane ciel a daní, ktoré vznikajú medzi dovozom a opätovným predajom, ale aj vznikajúci zisk. Ak v týchto prípadoch bolo ovplyvnené cenové porovnanie, úrady určia hodnotu na úrovni obchodu zodpovedajúcej úrovni obchodu za stanovenú vývoznú cenu, alebo budú postupovať podľa skutočností, ktoré tento

[5] Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21.

[6] Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80.

[7] Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189.

odsek umožňuje použiť. Úrady oznámia dotyčným stranám, ktoré informácie sú nevyhnutné na zabezpečenie celkového porovnania a nebudú ich neprimerane zaťažovať pri dokazovaní.

2.4.1 Ak si cenové porovnanie podľa odseku 4 vyžaduje prepočet mien, takýto prepočet sa uskutoční pomocou výmenného kurzu v deň predaja… za predpokladu, že predaj zahraničnej meny na termínovaných trhoch je priamo spojený s príslušným predajom na vývoz a pri termínovom predaji sa použije výmenný kurz. Pohyb pri výmenných kurzoch sa nebude brať do úvahy a úrady poskytnú vývozcom najmenej 60 dní na úpravu svojich vývozných cien, aby odzrkadľovali trvajúce pohyby výmenných kurzov zaznamenané počas obdobia prešetrenia.

2.4.2 Ak ustanovenia upravujúce správne porovnanie podľa odseku 4 neustanovia inak, existencia dumpingového rozpätia počas prešetrenia sa bežne určí na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých porovnateľných vývozných obchodných prípadov alebo porovnaním normálnej hodnoty a vývozných cien v jednotlivých obchodných prípadoch navzájom. …“

B. Právo Únie

1. Základné nariadenie

6. Článok 1 základného nariadenia stanovuje:

„1. Antidumpingové clo možno uložiť na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Únii spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Únie nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku v bežnom obchode, stanovená pre krajinu vývozu.

…“

7. Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Stanovenie dumpingu“ uvádza:

„…

C. POROVNANIE

10. Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k uskutočnenému predaju, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav, v každom prípade podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicite, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

…

j) Menové prepočty

Keď si cenové porovnanie vyžaduje prepočty mien, takýto prepočet sa vykoná prostredníctvom výmenného kurzu platného v deň predaja okrem prípadu, keď je predaj zahraničnej meny na termínových trhoch priamo spojený s príslušným vývozom, keď sa použije [použije sa – *neoficiálny preklad*] výmenný kurz budúceho predaja. Spravidla sa za dátum predaja považuje dátum faktúry, možno však použiť dátum zmluvy, nákupnej objednávky alebo potvrdenia objednávky, ak tieto vhodnejšie stanovujú vecné podmienky predaja. Na pohyb výmenných kurzov sa neprihliada a vývozcom sa poskytne 60 dní na zohľadnenie trvalého pohybu výmenných kurzov v priebehu obdobia prešetrovania.

…“

2. Sporné nariadenie

8. Odôvodnenia 96 až 101 sporného nariadenia uvádzajú:

„(96) Jeden vyvážajúci výrobca a dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia namietali proti predbežnému zamietnutiu úpravy týkajúcej sa prepočtov meny, ktorú požadovali vzhľadom na hedžingové zmluvy týkajúce sa ich predaja do Únie. Tvrdenie sa týka výmenného kurzu, ktorý sa má použiť pri prepočte hodnoty predaja v cudzej mene (v tomto prípade v eurách) na menu vyvážajúcej krajiny (turecká líra alebo TRY). Spoločnosti odkazovali na ustanovenia článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, podľa ktorého,… keď je predaj zahraničnej meny na termínových trhoch priamo spojený s príslušným vývozom,… použije [sa] výmenný kurz budúceho predaja‘.

(97) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniam vyvážajúcich výrobcov a uviedol, že hedžing je vnútorný postup a spoločnosti nemôžu tvrdiť, že bez hedžingu by bola predajná cena vyššia, pretože nie je zrejmé, že by zákazníci vyššiu cenu zaplatili.

(98) Komisia poznamenala, že článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia sa uplatňuje v situáciách, keď je prepočet meny potrebný na účely porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny. Je dlhodobou praxou vykonať takéto porovnanie v mene dotknutej krajiny. V tomto prípade teda Komisia použila ako menu porovnania tureckú líru. Obe spoločnosti tvrdili, že úpravou týkajúcou sa prepočtu meny sa zaisťovali tie transakcie v rámci predaja na vývoz, ktoré boli denominované v eurách. Riziko prepočtu mien vyplývajúce z týchto transakcií bolo vo všetkých prípadoch zaistené voči americkému doláru. Keďže sa porovnanie uskutočnilo v tureckých lírach a všetky transakcie v eurách sa prepočítali priamo na tureckú líru bez medziprepočtu na americký dolár a rovnako sa všetok predaj na domácom trhu uskutočňoval v tureckých lírach, Komisia sa domnievala, že konverzný kurz medzi EUR a USD dohodnutý v hedžingových zmluvách nebol na účely porovnania relevantný. Komisia preto tvrdenie troch vyvážajúcich výrobcov zamietla.

(99) Traja vyvážajúci výrobcovia po konečnom poskytnutí informácií zopakovali svoje tvrdenia o úprave týkajúcej sa prepočtu meny v prípade predaja do Únie vzhľadom na operácie hedžingu menového rizika vyplývajúceho z transakcií v eurách. Zopakovali argument, že zisk alebo strata vyplývajúce z konverzného kurzu v čase hedžingu majú bez ohľadu na menu použitú pri porovnaní cien významný vplyv na porovnanie cien. Predovšetkým predložili teoretický príklad objednávky v rámci predaja na domácom trhu s jednotkovou cenou v USD dohodnutou v konkrétny deň a objednávky v rámci predaja na vývoz s ekvivalentnou jednotkovou cenou v EUR dohodnutou v ten istý deň. Z výpočtu spoločností

vyplynulo, že ak sú tieto obchodné objednávky doručené v ten istý deň a fakturovaná hodnota sa prepočíta priamo z meny vo faktúre na TRY, porovnanie by viedlo k dumpingu, aj keď bola dohodnutá cena v dvoch obchodných objednávkach v deň zadania týchto objednávok rovnaká. Potom tvrdili, že úprava vzhľadom na hedžing by sa mala vykonať buď na základe článku 2 ods. 10 písm. j), alebo článku 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia.

(100) Komisia analyzovala tvrdenie, najmä teoretický príklad, ktorý údajne preukazoval, že výmenný kurz v hedžingových zmluvách by sa na účel porovnania cien mal vziať do úvahy. Po prvé, Komisia poznamenala, že hoci bol príklad matematicky správny, neodrážal realitu obchodných činností spoločností ani výpočet dumpingového rozpätia. V príklade sa predovšetkým naznačovalo, že dumpingové rozpätie sa počíta prostredníctvom porovnania dvoch samostatných transakcií vykonaných v rovnakom čase, čo nie je pravda, keďže Komisia porovnáva priemernú normálnu hodnotu a priemernú vývoznú cenu určenú pre jednotlivé druhy výrobkov počas OP. Po druhé, v príklade sa predpokladalo, že všetky obchodné objednávky zadané v určitý deň sa plnia v podobnom čase, čo sa preukázalo ako nesprávne. Jeden z vyvážajúcich výrobcov v skutočnosti uviedol samostatné tvrdenie, že obdobie od dokončenia výroby do vyzdvihnutia tovaru zákazníkom je na domácom trhu oveľa dlhšie ako v prípade predaja na vývoz. Preto sa zistilo, že príklad uvedený spoločnosťami bol v prípade danej situácie nepresný. Žiadna zo spoločností navyše nepredložila dôkazy o tom, že ich transakcie v rámci predaja na vývoz denominované v EUR boli pôvodne dohodnuté v cene v USD. Kúpne zmluvy a/alebo obchodné objednávky boli v prípade týchto transakcií v rámci predaja na vývoz naopak priamo denominované v EUR bez akéhokoľvek odkazu na USD. Prepočet z EUR na TRY cez USD sa preto nepovažoval za relevantný. Komisia teda návrh na úpravu na základe článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia zamietla.

(101) Navyše hoci spoločnosti tvrdili, že dokážu prepojiť vývozné transakcie s jednotlivými hedžingovými operáciami, tie mohli byť a v mnohých prípadoch boli upravené po predaji v závislosti od vývoja finančného výhľadu a s cieľom maximalizovať návratnosť spoločností. Komisia sa preto nedomnievala, že hedžing by mohol byť priamo prepojený s dotknutým predajom na vývoz a že zohľadnením budúcej [forwardovej – *neoficiálny preklad*] predajnej ceny by sa riskovala deformácia skutočnej vývoznej ceny.“

III. Okolnosti predchádzajúce sporom, konania na Všeobecnom súde a napadnuté rozsudky

A. Vec C-498/24 P (Çolakoğlu Metalurji a Çolakoğlu Dış Ticaret/Komisia)

1. Okolnosti predchádzajúce sporu

9. Okolnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 2 až 10 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P a možno ich zhrnúť takto.

10. Spoločnosť Çolakoğlu Metalurji AŞ (ďalej len „CM“) je turecký vyvážajúci výrobca plochých výrobkov valcovaných za tepla a Çolakoğlu Dış Ticaret AŞ (ďalej len „ÇOTAŞ“) je turecká obchodná a vývozná spoločnosť, ktorá je s prvou uvedenou spoločnosťou prepojená.

11. Dňa 14. mája 2020 Komisia začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla (ďalej len „dotknutý výrobok“) s pôvodom v Turecku do Európskej únie.

12. Prešetrovanie sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára do 31. decembra 2019 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov relevantných z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2016 do konca obdobia prešetrovania.

13. Dňa 6. januára 2021 Komisia prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2021/9, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku (ďalej len „predbežné nariadenie“) [8], čím bolo na vývoz dotknutého výrobku odvolateliek do Únie uložené predbežné antidumpingové clo vo výške 7,6 %.

14. Dňa 5. júla 2021 Komisia prijala sporné nariadenie, ktorým uložila antidumpingové clo vo výške 7,3 % na dovoz dotknutého výrobku vyrábaného odvolateľkami do Únie.

2. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok vo veci C-498/24 P

15. Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2021 podali CM a ÇOTAŞ žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia sporného nariadenia.

16. Na podporu svojej žaloby uviedli štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia z dôvodu požiadavky na zaplatenie dovozného cla za vykonanie úpravy. Tretí žalobný dôvod bol založený na zjavne nesprávnom posúdení v dôsledku odmietnutia vykonať štvrťročný výpočet dumpingového rozpätia a následného porušeniu článku 2 ods. 10 základného nariadenia. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia z dôvodu odmietnutia úpravy vzhľadom na hedžing ziskov a strát.

17. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom vo veci C-498/24 P zamietol tieto štyri žalobné dôvody, a teda aj žalobu v celom rozsahu.

B. Vec C-499/24 (Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları a i./Komisia)

1. Okolnosti predchádzajúce sporu

18. Okolnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 2 až 10 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a možno ich zhrnúť takto.

19. Odvolateľky sú spoločnosti založené podľa tureckého práva. Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ a İskenderun Demir ve Çelik AŞ pôsobia v oblasti výroby a predaja plochých výrobkov valcovaných za tepla. Spoločnosť Erdemir Çelik Servis Merkezi Sanayi ve Ticaret AŞ je ich prepojený obchodník.

[8] Ú. v. EÚ L 3, 2021, s. 4.

20. Dňa 14. mája 2020 Komisia začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku do Európskej únie (ďalej len „prešetrovanie“).

21. Prešetrovanie sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára do 31. decembra 2019. Preskúmanie trendov relevantných z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2016 do konca obdobia prešetrovania. Odvolateľky predložili svoje písomné pripomienky v priebehu prešetrovania.

22. Dňa 6. januára 2021 Komisia prijala predbežné nariadenie, čím bolo na vývoz dotknutého výrobku odvolateliek do Únie uložené predbežné antidumpingové clo vo výške 5,4 %.

23. Dňa 5. júla 2021 Komisia prijala sporné nariadenie, ktorým uložila antidumpingové clo vo výške 5 % na dovoz dotknutého výrobku vyrábaného odvolateľkami do Únie.

2. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok vo veci C-499/24 P

24. Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2021 podali odvolateľky žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia sporného nariadenia.

25. Na podporu svojej žaloby o neplatnosť uviedli štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení prvých troch viet, ako aj piatej vety článku 2 ods. 10 a článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, ako aj na porušení článku 2 ods. 5 tohto nariadenia. Druhý žalobný dôvod bol založený na tom, že odmietnutie úpravy vzhľadom na hedžing ziskov a strát Komisiou porušilo článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, článok 2.4 antidumpingovej dohody a zásadu riadnej správy vecí verejných. Svojím tretím žalobným dôvodom odvolateľky tvrdili, že došlo k porušeniu článku 2 ods. 5 a 6 základného nariadenia a prvých troch viet článku 2 ods. 10 tohto nariadenia. Napokon štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 6 základného nariadenia a článku 2.2.2 antidumpingovej dohody.

26. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom vo veci C-499/24 P zamietol tieto štyri žalobné dôvody, a teda aj žalobu v celom rozsahu.

C. Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

27. Odvolania vo veciach C-498/24 P a C-499/24 P boli podané 17. júla 2024 a v ten istý deň boli zapísané do registra kancelárie Súdneho dvora.

28. Odvolateľky vo svojich odvolaniach navrhujú, aby Súdny dvor:

– v prvom rade zrušil napadnuté rozsudky, zrušil sporné nariadenie a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili v rámci odvolania, ako aj trovy konania na Všeobecnom súde, a

– subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a určil, že o trovách konania na Všeobecnom súde a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

29. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolania a

– uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

30. V súlade s článkom 76 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdny dvor rozhodol, že pojednávanie nenariadi.

IV. Právna analýza

A. Úvodné poznámky

1. Európska únia v mnohostrannom obchodnom systéme

31. WTO zabezpečuje dodržiavanie mnohostranného obchodného systému založeného na záväzných pravidlách. Európska únia ako regionálna organizácia s vlastnou právnou subjektivitou má v rámci WTO osobitné postavenie, kde je plnoprávnym členom rovnako ako jej členské štáty. [9] Vzhľadom na výlučnú právomoc, ktorú jej článok 3 ods. 1 písm. e) ZFEÚ priznáva v spoločnej obchodnej politike, Únia prevzala medzinárodné záväzky svojich členských štátov, a to najmä záväzky vyplývajúce z dohôd WTO. Antidumpingová dohoda, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tohto súboru dohôd, upravuje tak hmotnoprávne podmienky, ako aj procesné pravidlá týkajúce sa prijímania, vykonávania a zachovania antidumpingových opatrení. Nedodržanie týchto požiadaviek vystavuje prijaté opatrenia riziku napadnutia v rámci systému urovnávania sporov WTO. [10]

32. Na účely prebratia týchto medzinárodných záväzkov do právneho poriadku Únie prijal európsky normotvorca na základe článku 207 ods. 2 ZFEÚ základné nariadenie v oblasti ochrany obchodu. V tomto texte sa vymedzujú podmienky, za ktorých je Komisia oprávnená zasiahnuť proti nekalým obchodným praktikám zo strany vývozcov usadených v tretích krajinách, ak spôsobujú ujmu európskemu výrobnému odvetviu. V tomto rámci Komisia vykonáva funkcie prešetrovacieho a rozhodovacieho orgánu, ako to vyplýva z článku 6 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia. V súlade so základnou zásadou právneho štátu však každé rozhodnutie s právnymi účinkami podlieha účinnému súdnemu preskúmaniu. Z tohto dôvodu môžu byť akty Komisie v oblasti antidumpingu predmetom žaloby o neplatnosť na Všeobecnom súde s možnosťou preskúmania Súdnym dvorom v prípade odvolania. Prejednávané veci ilustrujú výkon tohto preskúmania zákonnosti, ktorého cieľom je zabezpečiť súlad aktov Komisie s pravidlami Únie, ako aj s medzinárodnými záväzkami vyplývajúcimi z antidumpingovej dohody. [11]

33. Štvrtý odvolací dôvod vo veci C-498/24 P a šiesty odvolací dôvod vo veci C-499/24 P sú *totožné* v rozsahu, v akom v podstate spochybňujú výklad ustanovenia, konkrétne článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, ako aj jeho uplatnenia Komisiou pri určovaní

[9] Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Pikamäe vo veci Komisia/Hansol Paper (C-260/20 P, EU:C:2022:13, bod 71).

[10] Pozri spor DS591 týkajúci sa podnetu Únie v súvislosti s antidumpingovými clami, ktoré Kolumbia uvalila na dovoz mrazených hranoliek z Nemecka, Belgicka a Holandska. Únia mala úspech pred panelom (október 2022) a následne v odvolacom konaní (december 2022), pričom v oboch konaniach sa dospelo k záveru, že Kolumbia porušila viaceré ustanovenia antidumpingovej dohody.

[11] Únia si tým plní aj svoje zmluvné záväzky, keďže podľa článku 13 antidumpingovej dohody a článku X:3 písm. b) dohody GATT je povinná udržiavať súdy alebo súdne, rozhodcovské alebo správne konania na účely zabezpečenia súdneho preskúmania prijatých antidumpingových opatrení.

dumpingového rozpätia. V tejto súvislosti sa Všeobecnému súdu vytýka, že prijal právne stanovisko Komisie, pokiaľ ide o výklad tohto ustanovenia, pričom nezohľadnil význam hedžingových zmlúv v rámci medzinárodných obchodných operácií.

34. Vzhľadom na to, že tvrdenia odvolateliek sa týkajú len izolovaných aspektov dotknutej právnej úpravy bez toho, aby bolo možné jasne rozpoznať ich zámery skryté za týmito tvrdeniami, začnem v záujme jasnosti *predstavením tejto právnej úpravy* s cieľom lepšie pochopiť problematiku, o ktorú ide v prejednávaných veciach. Na tento účel vysvetlím najmä to, ako sa v praxi vypočítava dumpingové rozpätie [12] a ako postupovať v prípade operácií zahŕňajúcich rôzne meny. [13] Ďalej vysvetlím funkciu hedžingových zmlúv, na ktoré sa odvolávajú odvolateľky, ako aj otázku, či je Komisia povinná zohľadniť vo svojich výpočtoch takéto dohody uzavreté medzi súkromnými stranami. [14] Tieto úvodné vysvetlenia umožnia lepšie posúdiť dôvodnosť tvrdení účastníkov konania. V poslednej časti týchto návrhov napokon podrobne preskúmam spoločný odvolací dôvod. [15]

2. Pravidlá upravujúce stanovenie dumpingového rozpätia

35. Podľa článku 1 ods. 2 základného nariadenia sa výrobok považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Únie nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu. Dumping sa teda určuje porovnaním dvoch hodnôt: prvá hodnota, ktorá zodpovedá cene výrobku na domácom trhu príslušnej tretej krajiny, sa nazýva „normálna hodnota“, a druhá hodnota je „vývozná cena“ dotknutého výrobku do Európskej únie. Získaný výsledok predstavuje „dumpingové rozpätie“, ktoré je vymedzené v článku 2 ods. 12 základného nariadenia ako „suma, o ktorú normálna hodnota presahuje vývoznú cenu“.

36. Ako uviedol Súdny dvor vo svojej judikatúre [16], určenie normálnej hodnoty výrobku je jedným zo základných krokov umožňujúcich stanoviť existenciu možného dumpingu. V tejto súvislosti článok 2 ods. 1 prvý pododsek základného nariadenia stanovuje, že normálna hodnota je spravidla založená na cenách skutočne zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi vo vyvážajúcej krajine. Pokiaľ ide o vývoznú cenu, z článku 2 ods. 8 základného nariadenia vyplýva, že zodpovedá cene skutočne zaplatenej alebo splatnej za výrobok predaný na vývoz do Únie. Ide tu o cenu výrobku na hranici Únie, teda pred jeho vstupom na trh Únie, a nie o cenu zaplatenú pri jeho predaji v rámci Únie.

37. Po určení týchto dvoch hodnôt je potrebné vykonať ich porovnanie, ktoré sa musí vykonať „spravodlivo“ a „na tej istej úrovni obchodovania“ v súlade s požiadavkami článku 2 ods. 10 základného nariadenia. Na účely tohto porovnania sa vykonávajú úpravy. Ak účastník konania požiada o takéto úpravy, musí preukázať, že jeho žiadosť je odôvodnená. [17] V praxi Komisia porovnáva ceny – teda normálnu hodnotu a vývoznú cenu – vo fáze „výstupu z výroby“, pričom odpočíta náklady, ktoré vznikajú pri predaji výrobku.

[12] Pozri bod 35 a nasl. nižšie.

[13] Pozri bod 39 a nasl. nižšie.

[14] Pozri bod 49 a nasl. nižšie.

[15] Pozri bod 62 a nasl. nižšie.

[16] Pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20).

[17] Pozri rozsudok zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 58).

38. V súlade s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia sa dumpingové rozpätie stanovuje buď pomocou tzv. „symetrickej“ metódy, ktorá spočíva v porovnaní váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozných transakcií do Únie, alebo pomocou tzv. „asymetrickej“ metódy spočívajúcej v porovnaní váženého priemeru normálnej hodnoty s cenami jednotlivých vývozných transakcií do Únie. Bez ohľadu na použitú metódu musí táto metóda verne odrážať skutočný rozsah zisteného dumpingu. Presný výpočet dumpingového rozpätia má v praxi osobitný význam, keďže prípadné uložené antidumpingové clo nemôže prekročiť toto dumpingové rozpätie. [18]

3. Praktické ťažkosti spojené s výpočtom dumpingového rozpätia, najmä pokiaľ ide o zohľadnenie rôznych mien

39. Presný výpočet dumpingového rozpätia v praxi často spôsobuje ťažkosti. Vyžaduje sa osobitná prísnosť najmä vzhľadom na požiadavku stanovenú v článku 2 ods. 10 základného nariadenia, podľa ktorej porovnanie vývoznej ceny a normálnej hodnoty musí byť „spravodlivé“. Toto ustanovenie práva Únie nevymedzuje, čo zahŕňa pojem „spravodlivé porovnanie“. Zodpovedajúci pojem uvedený v článku 2.4 antidumpingovej dohody, z ktorého vychádza článok 2 ods. 10 základného nariadenia, sa však na úrovni WTO vykladal v tom zmysle, že porovnanie musí byť „nestranné a objektívne“ [19]. Povinnosť zabezpečiť „spravodlivé porovnanie“ sa chápe tak, že sa vzťahuje na všetky ustanovenia článku 2 antidumpingovej dohody. [20]

40. V záujme výkladu, ktorý je v súlade s právom WTO, [21] by sa tie isté zásady mali uplatňovať na ustanovenia uvedené v článku 2 základného nariadenia. Takýto prístup je odôvodnený najmä výslovným rozhodnutím normotvorcu Únie verne prebrať ustanovenia práva WTO v oblasti antidumpingu do práva Únie. [22]

41. Náležité porovnanie medzi vývoznou cenou a spotrebiteľskou cenou na domácom trhu vyvážajúcej krajiny logicky vyžaduje, aby tieto dve hodnoty boli vyjadrené *v tej istej mene*, čo je podmienka, ktorá v praxi nie je v rámci medzinárodného obchodu spravidla splnená. [23] Z toho vyplýva potreba vykonať prepočet meny jednej z cien do referenčnej meny druhého trhu, čo je operácia, ktorá napriek svojej zjavnej technickej neutralite zahŕňa niekoľko metodických a právnych výziev, ktoré treba ďalej vysvetliť.

42. Osobitné ťažkosti pri výpočte dumpingového rozpätia nastávajú najmä pri použití rôznych mien, keďže výkyvy výmenných kurzov môžu skresliť skutočnú hodnotu dotknutého tovaru a v dôsledku toho zmeniť rozsah dumpingového rozpätia. [24] Konverzný kurz medzi príslušnými menami sa totiž môže líšiť v závislosti od dátumu použitého na určenie cien. Pokiaľ sa prepočet neuskutoční s použitím vhodného výmenného kurzu, porovnanie cien prešetrovacím orgánom môže viesť k nesprávnemu odhadu dumpingového rozpätia, čo je v rozpore s požiadavkou

[18] HAHN, M.: *EUV/AEUV – Kommentar* (Calliess/Ruffert). 6. ed., München 2022, článok 207 ZFEÚ, bod 141.

[19] Pozri správu odvolacieho orgánu WTO v spore DS442, Európska únia – antidumpingové opatrenia na dovoz určitých mastných alkoholov z Indonézie, bod 5.21. Podľa anglickej jazykovej verzie musí byť porovnanie „unbiased, objective, and even-handed“, zatiaľ čo španielska jazyková verzia používa pojmy „imparcial, objetiva y equilibrada“.

[20] Pozri správu odvolacieho orgánu WTO v spore DS141, Európske spoločenstvá – Antidumpingové clá na dovoz bavlnenej posteľnej bielizne z Indie, bod 59.

[21] Pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 31 a 32).

[22] ANDERSEN, H.: *EU Dumping Determinations and WTO Law*. Alphen aan den Rijn, 2009, s. 234.

[23] PALMETTER, N. D.: Exchange Rates and Antidumping Determinations. In: *Journal of World Trade*. 1988, vol. 22, č. 2, s.73.

[24] Pozri rozsudok zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada (255/84, EU:C:1987:203, bod 52).

„spravodlivého porovnania“ [25]. Za týchto okolností je preto nevyhnutné mať jednotné kritériá, ktoré umožnia príslušnému orgánu v rámci výpočtu odstrániť skreslenia vyplývajúce z výkyvov výmenných kurzov.

43. Článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, ktorý je predmetom konaní vo veciach samých, obsahuje osobitné ustanovenia týkajúce sa prepočtu meny na účely porovnania vývoznej ceny a normálnej hodnoty. Vo všeobecnosti nie sú vývozné ceny vyjadrené v domácej mene vyvážajúcej krajiny, ale skôr v niektorej z najviac obchodovaných mien na medzinárodnej úrovni. Menový prepočet sa teda podľa prvej vety tohto ustanovenia „vyžaduje“, ak je normálna hodnota vyjadrená v miestnej mene vývozcov, ktorá sa líši od meny použitej pri predaji na vývoz. Naopak, bolo by v rozpore s týmto ustanovením vykonať menový prepočet, ak sú ceny, ktoré sa majú porovnať, už uvedené v tej istej mene. [26] V praxi musia prešetrovacie orgány na účely určenia nevyhnutnosti menového prepočtu overiť, či sa predaj uskutočňuje v tej istej mene.

44. Prvá veta článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia stanovuje, že prepočet musí *vo všeobecnosti* vychádzať z „výmenného kurzu platného v deň predaja“. Druhá veta spresňuje, že „spravidla sa za dátum predaja považuje dátum faktúry, možno však použiť dátum zmluvy, nákupnej objednávky alebo potvrdenia objednávky, ak tieto vhodnejšie stanovujú vecné podmienky predaja“ [27]. V každom prípade je dôležité stanoviť dátum, ktorý poskytuje najlepšie záruky pre identifikáciu základných podmienok predaja. Dôkaz musí predložiť v každom jednotlivom prípade Komisia alebo dotknutý účastník konania. Rámcové zmluvy alebo obyčajné vyhlásenia o úmysle vo všeobecnosti nespĺňajú tieto kritériá. [28] *Odchylne* od tohto všeobecného pravidla sa musí použiť „výmenný kurz budúceho predaja“, ak je s príslušným vývozným predajom priamo spojený predaj meny na forwardových trhoch. Týmto posledným uvedeným variantom sa budem podrobne zaoberať nižšie.

45. Antidumpingová dohoda a základné nariadenie tým, že stanovujú pravidlo týkajúce sa vhodného času na určenie výmenného kurzu („dátum predaja“), vychádzajú prirodzene zo zásady, že prepočet sa môže uskutočniť len na základe *výmenného kurzu*. Akákoľvek iná metóda prepočtu je teda výslovne vylúčená. Najmä abstraktné hodnoty, ako napríklad parita kúpnej sily spotrebiteľov, vypočítaná okrem iného Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) a Organizáciou Spojených národov (OSN), nemožno považovať za rozhodujúce referencie. Konkrétny vplyv dovozu za dumpingové ceny na výrobné odvetvie Únie sa takisto určuje na základe *oficiálnych výmenných kurzov*, z ktorých vychádzajú medzinárodné obchodné operácie.

46. Ani antidumpingová dohoda, ani základné nariadenie nespresňujú zdroj, z ktorého sa majú získať výmenné kurzy. V praxi sa používajú výmenné kurzy uverejnené Európskou centrálnou bankou. Ak táto banka pre danú menu neposkytne žiadne výmenné kurzy, spravidla sa použijú výmenné kurzy stanovené Medzinárodným menovým fondom. Komisia používa *priemerné mesačné výmenné kurzy* s výnimkou prípadu významnej devalvácie, keď môže vychádzať z denných výmenných kurzov. Preto nie je dôležité, či vyvážajúci výrobca používa alebo

[25] KIM, J. B.: Currency Conversion in the Anti-dumping Agreement. In: *Journal of World Trade*. 2000, vol. 34, č. 4, s. 125.

[26] Pozri správu osobitnej skupiny WTO v spore DS179, Spojené štáty americké – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa plechov z nehrdzavejúcej ocele v kotúčoch a listov a pásov nehrdzavejúcej ocele z Kórey, body 6.13, 6.41.

[27] Na rozdiel od antidumpingovej dohody sa v základnom nariadení uprednostňuje skôr dátum fakturácie ako referenčný dátum pre „dátum predaja“ než dátum zmluvy, objednávky alebo potvrdenia objednávky (pozri poznámku pod čiarou 8 k článku 2.4.1 antidumpingovej dohody).

[28] BUNGENBERG, M., REINHOLD, P.: *EU-Außenwirtschafts- und Zollrecht*. München 2024, AD-GVO 2016, článok 2, bod 346.

nepoužíva vo svojich účtovných systémoch na interné účely rôzne sadzby, a to bez ohľadu na skutočnosť, že Komisia pri zhromažďovaní a overovaní údajov v rámci mnohých postupov prešetrovania z praktických dôvodov často vychádza z prepočtu, ktorý bežne používa podnik. [29]

47. Okrem všeobecných pravidiel stanovených v článku 2.4.1 antidumpingovej dohody, ktoré sa v právnom poriadku Únie nachádzajú v článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, majú prešetrovacie orgány diskrečnú právomoc, pokiaľ ide o ďalšie aspekty týkajúce sa prepočtu mien. Napríklad tieto orgány zvyčajne prepočítavajú menu vývozu na *národnú menu vyvážajúcej krajiny*. Môžu však tiež rozhodnúť o prepočítaní meny miestneho predaja na menu používanú pri predaji na vývoz. [30] Vo všeobecnosti sa vývozná cena prepočíta na národnú menu vyvážajúcej krajiny na základe priemerného výmenného kurzu počas obdobia prešetrovania. [31]

48. Napokon treba poznamenať, že normotvorca Únie začlenil – pričom sa odchýlil od ustanovení antidumpingovej dohody – pravidlá týkajúce sa menového prepočtu do právneho nástroja, ktorý hospodárskym subjektom priznáva *právo požadovať opravu hodnôt* spojených s faktormi, o ktorých sa zistilo, že majú vplyv na ceny, a v dôsledku toho na ich porovnateľnosť. Táto záležitosť má osobitný význam, keďže umožňuje podnikom aktívne sa zúčastňovať na úpravách a opravách výpočtu dumpingového rozpätia v rámci konania na Komisii.

4. O význame hedžingových zmlúv v medzinárodnom obchode

49. S cieľom chrániť sa pred finančnými rizikami spojenými s výkyvmi výmenných kurzov alebo zmenami cien surovín hospodárske subjekty často využívajú hedžingové zmluvy alebo do svojich dohôd vkladajú doložky o zmluvnom prepočte. Nástroje na zabezpečenie kurzu majú za následok fixáciu výmenného kurzu platného pre budúcu operáciu. Takýto mechanizmus napríklad umožňuje, že ak dôjde k oslabeniu eura po tom, čo vývozca stanovil svoje ceny v eurách, zabezpečenie kurzu mu napriek všetkému zaručuje, že dostane predpokladanú sumu vo svojej národnej mene.

50. Tieto hedžingové zmluvy predstavujú dohody uzavreté medzi súkromnými subjektmi, ktorých predmetom je *vnútorné riadenie rizík*, a v zásade nemajú žiadny právny účinok na metódu výpočtu dumpingového rozpätia uplatňovanú prešetrovacím orgánom. Uvedené zmluvy predovšetkým nemajú žiadny vplyv na politiku Komisie v oblasti výmenných kurzov. Nemôžu ani zbaviť zodpovednosti vyplývajúcej z antidumpingových ciel. V tejto súvislosti treba uviesť, že v minulosti Komisia systematicky odmietala prijať iný výmenný kurz ako oficiálny spotový výmenný kurz, čím vylúčila akékoľvek zohľadnenie forwardových zmlúv alebo hedžingových operácií. [32]

[29] BUNGENBERG, M./REINHOLD, P.: c. d., bod 345.

[30] DE BAERE, P./DU PARC, C., VAN DAMME, I.: *The WTO Anti-Dumping-Agreement – A Detailed Commentary*. Cambridge 2021, s. 123.

[31] VAN BAEL & BELLIS: *EU Anti-Dumping and Other Trade Defence Instruments*. Alphen aan den Rijn, 2011, s. 123. Pozri tiež rozsudok zo 7 mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada (255/84, EU:C:1987:203, bod 52).

[32] VAN BAEL & BELLIS: *EU Anti-Dumping and Other Trade Defence Instruments*. Alphen aan den Rijn, 2011, s. 123. Ako vyplýva z odôvodnenia 17 nariadenia Komisie (EHS) č. 1696/88 zo 14. júna 1988, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovozy syntetických textilných vlákien z polyesterov s pôvodom v Spojených štátoch amerických, Mexiku, Rumunsku, Taiwane, Turecku a Juhoslávii (*neoficiálny preklad*) (Ú. v. ES L 151, 1988, s. 47), „Komisia… nesúhlasila s úpravou na základe kurzových vyrovnaní (‚hedging of exchange rates'), pričom vychádzala zo skutočnosti, že takáto úprava nebola stanovená [v právnych predpisoch týkajúcich sa ochrany pred dumpingovými praktikami]. V každom prípade Komisia usúdila, že kurzové vyrovnanie je finančná technika nezávislá od obchodnej transakcie v pravom zmysle slova. Úprava z tohto titulu sa navyše požaduje len v prípadoch, keď je priaznivá pre vývozcu".

51. Dôvody, ktoré v zásade opodstatňujú odmietnutie priznať takýmto hedžingovým dohodám akýkoľvek právny dosah, sú zjavné a vyplývajú už z vyššie uvedených úvah týkajúcich sa výpočtu dumpingového rozpätia. V prvom rade treba uviesť, že základné nariadenie sa vôbec nezmieňuje o takýchto zmluvách v rámci všeobecného pravidla uvedeného v článku 2 ods. 10 písm. j).

52. V druhom rade treba poznamenať, že iba metóda používaná Komisiou, ktorá je založená na použití oficiálnych výmenných kurzov, je schopná zaručiť stupeň *neutrality* požadovaný pri prepočte normálnej ceny a vývoznej ceny, keďže zostáva chránená pred akýmkoľvek vplyvom tretích strán, ktoré by mohli sledovať vlastné finančné záujmy. [33]

53. Okrem toho táto metóda plne zodpovedá požiadavkám *transparentnosti* správnej činnosti, keďže umožňuje dotknutým stranám – podnikom a tretím štátom – pochopiť spôsob, akým Komisia vykonáva svoje právomoci, a overiť ich súlad s pravidlami mnohostranného obchodného systému.

54. Okrem toho z dôvodu *ustálenosti* tejto praxe, ako aj skutočnosti, že Komisia vo svojich rozhodnutiach – v prejednávaných veciach v odôvodnení 98 sporného nariadenia [34] – pravidelne odôvodňuje jej zachovanie, uvedená prax umožňuje súdom Únie vykonávať účinné súdne preskúmanie.

55. Ak by Komisia naopak za rozhodujúce kritérium pre operáciu prepočtu meny v rámci výpočtu dumpingového rozpätia stanovila iba dohody uzavreté medzi súkromnými stranami, existovalo by vážne riziko, že jej správna prax by sa zmenila na kauzistický prístup vyznačujúci sa nepredvídateľnosťou, ktorá je nezlučiteľná s požiadavkami *právnej istoty*.

56. Takýto vývoj by narušil stabilitu obchodných vzťahov Únie s tretími krajinami. Môže tiež poškodiť inštitucionálnu *dôveryhodnosť* Komisie tým, že by nesprávne naznačoval, že uplatniteľná metóda prepočtu môže podliehať svojvôli alebo vplyvu súkromných záujmov.

57. Rovnako nemožno vylúčiť, že prostredníctvom zmluvného stanovenia abstraktných alebo autonómnych výmenných kurzov súkromnými subjektmi by mohli byť tretie štáty nabádané k tomu, aby sa snažili vyvíjať nenáležitý vplyv na správnu prax Komisie, [35] čo by mohlo ohroziť *zvrchovanosť* Únie v oblasti spoločnej obchodnej politiky. S cieľom predísť takýmto rizikám treba zachovať ustálenú prax Komisie, ktorá bola navyše výslovne potvrdená judikatúrou Súdneho dvora. [36]

[33] VAN BAEL & BELLIS: *EU Anti-Dumping and Other Trade Defence Instruments*. Alphen aan den Rijn, 2011, s. 123, odkazujú na nariadenie Rady (EHS) č. 738/92 z 23. marca 1992, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bavlnenej priadze s pôvodom v Brazílii a Turecku (*neoficiálny preklad*) (Ú. v. ES L 82, 1992, s. 1). Ako vyplýva z odôvodnenia 28 tohto nariadenia, „stanovenie výmenného kurzu meny tretej krajiny príslušnými orgánmi je rozhodnutím, ktoré nemôže byť predmetom posúdenia zo strany inštitúcií [Únie] v rámci antidumpingového konania. Komisia preto v súlade s ustálenou praxou, ktorú potvrdila judikatúra Súdneho dvora, používa oficiálny výmenný kurz uplatňovaný pri medzinárodných obchodných transakciách. Úprava tohto výmenného kurzu na účely určenia dumpingu by bola nevhodná a v rozpore so *zásadou neutrality*, ktorá je zachovávaná v súvislosti s menovými aspektmi v antidumpingových prípadoch“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

[34] Odôvodnenie 98 sporného nariadenia uvádza: „Komisia poznamenala, že článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia sa uplatňuje v situáciách, keď je prepočet meny potrebný na účely porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny. *Je dlhodobou praxou vykonať takéto porovnanie v mene dotknutej krajiny*. V tomto prípade teda Komisia použila ako menu porovnania tureckú líru“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

[35] Pozri vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2025/670 zo 4. apríla 2025, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele, valcovaných za tepla s pôvodom v Egypte, Indii, Japonsku a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 670, 2025, s. 1), z ktorého v odôvodneniach 19 a 20 vyplýva, že egyptské orgány a vyvážajúci výrobca sa snažili presvedčiť Komisiu, aby na výpočet normálnej hodnoty a dumpingového rozpätia použila kurz paralelného trhu (namiesto oficiálneho výmenného kurzu). Komisia s touto žiadosťou na začiatku nesúhlasila, pričom sa odvolávala na svoju ustálenú prax používať oficiálne výmenné kurzy v prípadoch, keď existujú tvrdenia týkajúce sa používania paralelných výmenných kurzov.

[36] Pozri rozsudok zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada (255/84, EU:C:1987:203, body 51 až 54).

58. Bez ohľadu na vyššie uvedené sa však hedžingové zmluvy musia zohľadniť na základe výnimky stanovenej v článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, ktorá sa týka forwardových operácií. Ako vyplýva z tohto ustanovenia, „výmenný kurz budúceho predaja“ sa použije pod podmienkou, že predaj meny v rámci forwardových operácií je priamo spojený s vývoznou operáciou. Inými slovami, hedžingová zmluva musí priamo súvisieť s cenou skutočne účtovanou pri predaji na vývoz, ktorý je predmetom prešetrovania.

59. V záujme terminologického spresnenia treba pripomenúť, že „hedžingom“ sa rozumie finančný nástroj určený na zníženie alebo neutralizáciu finančného rizika, ktorému je podnik vystavený. V tejto súvislosti forwardová zmluva o predaji meny funguje ako pevný záväzok, prijatý v deň jej uzavretia, previesť určitú sumu meny pri výmennom kurze stanovenom vopred, a to pri dohodnutej splatnosti, čo umožňuje zabezpečiť výsledok výmennej operácie nezávisle od neskorších výkyvov trhu.

60. Okrem toho hedžingový nástroj nesmie mať všeobecnú alebo špekulatívnu povahu, ale musí sa spájať s konkrétnymi operáciami alebo predajom, ku ktorým došlo počas obdobia prešetrovania. Vývozcovi prináleží, aby aktívne preukázal a zdokumentoval, že hedžingová zmluva ovplyvňuje vývoznú cenu takým spôsobom, že úprava je odôvodnená. Ak tieto podmienky nie sú splnené, uplatňuje sa všeobecné pravidlo, pričom ako základ sa použije oficiálny výmenný kurz platný v čase predaja.

61. Práve vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba v ďalšej časti analýzy preskúmať štvrtý odvolací dôvod uvedený vo veci C-498/24 P, ako aj šiesty odvolací dôvod uvedený vo veci C-499/24 P. Tieto odvolacie dôvody, ktoré sú v podstate založené na rovnakých tvrdeniach, musia byť v rámci tejto analýzy preskúmané spoločne. Najprv však treba pripomenúť odôvodnenie napadnutých rozsudkov, ako aj tvrdenia, ktoré účastníci konania proti nemu uviedli v rámci odvolania.

B. Preskúmanie odvolacích dôvodov

1. Odôvodnenie Všeobecného súdu v napadnutých rozsudkoch

62. Ako už bolo uvedené vyššie[37], Všeobecný súd vo svojich napadnutých rozsudkoch zamietol žaloby o neplatnosť podané odvolateľkami, ktoré boli založené okrem iného na porušení článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia.[38]

63. Všeobecný súd najmä pripomenul, že hedžingové zmluvy predložené odvolateľkami na podporu ich žiadosti o úpravu na základe vyššie uvedeného ustanovenia sa týkali predaja na vývoz vyjadreného v eurách a že riziko prepočtu mien bolo zaistené vo všetkých týchto zmluvách proti americkému doláru. Keďže však Komisia mala zabezpečiť spravodlivé porovnanie normálnej hodnoty vyjadrenej v tureckých lírach a vývoznej ceny, všetky vývozné transakcie vyjadrené v eurách prepočítala priamo na turecké líry, pričom na zabezpečenie spravodlivého porovnania nebol potrebný medziprepočet na americké doláre.[39]

[37] Pozri body 17 a 26 vyššie.

[38] Pozri body 81 až 87 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a body 195 až 208 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[39] Pozri bod 82 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 196 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

64. Všeobecný súd tiež uviedol, že konverzný kurz eura na americké doláre stanovený v hedžingových zmluvách, ktoré predložili odvolateľky na účely požadovanej úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, bol uvedený na zaistenie v amerických dolároch, ale nemal nič spoločné s prepočtom, ktorý mala Komisia vykonať, aby zabezpečila spravodlivé porovnanie normálnej hodnoty a vývoznej ceny.[40] V dôsledku toho hedžingové zmluvy uvádzané odvolateľkami neboli na účely tohto prepočtu relevantné, ako sa uvádza v odôvodnení 98 sporného nariadenia.

65. Tvrdenie odvolateliek uvedené v prvostupňovom konaní, podľa ktorého mala Komisia použiť konverzný kurz stanovený v hedžingových zmluvách, bolo teda zamietnuté ako nedôvodné.[41] Vzhľadom na irelevantnosť hedžingových zmlúv predložených odvolateľkami na podporu ich žiadosti o úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia preto Všeobecný súd zamietol aj ďalšie tvrdenia odvolateliek týkajúce sa údajného porušenia zásady riadnej správy vecí verejných, ktoré bolo uvádzané na základe údajného porušenia článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia.[42]

2. Pripomienky účastníkov konania

a) Tvrdenia odvolateliek

66. Odvolateľky tvrdia, že vzhľadom na to, že článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia kladie dôraz skôr na dátum predaja než na menu a konverzný kurz, ako konštatoval Všeobecný súd v napadnutých rozsudkoch[43], mal by to byť relevantný prvok, ktorý mala Komisia zohľadniť, keďže výmenné kurzy sú vzájomne „prepojené“. Podľa odvolateliek to znamená, že mena relevantná pre vývoznú cenu by sa mala prepočítať použitím prepočtu na americké doláre. Takýto prístup je podľa nich potvrdený v jednom z napadnutých rozsudkov.[44]

67. Odvolateľky dodávajú, že ak by sa mal prijať výklad Všeobecného súdu, podľa ktorého možno hedžingové operácie zohľadniť len vtedy, ak sa operácia týka meny na faktúre a meny prepočtu použitej Komisiou, bolo by príliš jednoduché vyhnúť sa povinnosti uvedenej v prvej vete článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia. Okrem toho spochybňujú ďalšie závery Všeobecného súdu uvedené v napadnutých rozsudkoch.[45]

b) Tvrdenia Komisie

68. Komisia uvádza, že odvolateľky spochybňujú len tvrdenie rozvinuté v napadnutých rozsudkoch, ktoré sa týka koncepčného rozdielu medzi konverzným kurzom eura voči americkému doláru uvedeným v hedžingových zmluvách a kurzom, ktorý použila Komisia na porovnanie normálnej hodnoty a vývoznej ceny.[46] Nespochybňujú odôvodnenie, podľa ktorého

[40] Pozri bod 85 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 199 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[41] Pozri bod 86 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 200 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[42] Pozri body 88 až 93 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a body 201 až 208 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[43] Odvolateľky odkazujú na bod 84 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 198 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[44] Odvolateľky odkazujú na body 20 až 24 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P.

[45] Odvolateľky odkazujú v príslušnom poradí na body 91 až 94 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a body 204 až 208 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

[46] Komisia odkazuje na bod 82 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 199 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

cieľom zmlúv bolo pokryť riziko prepočtu na americký dolár, čo spôsobuje, že ich odkaz na americký dolár nie je relevantný pre prepočet vykonaný Komisiou. Európska komisia preto považuje prvý odvolací dôvod za neprípustný.

69. Komisia pripomína, že podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri vykonávaní menového prepočtu na účely porovnania zložitých hospodárskych hodnôt. Odvolateľky mali preukázať, že prepočet na menu vyvážajúcej krajiny predstavoval zjavné pochybenie, čo neurobili, pričom sa obmedzili na tvrdenie o porušení znenia tohto nariadenia. Napadnuté rozsudky potvrdzujú, že ich tvrdenia nepostačovali na spochybnenie použitej metódy prepočtu.

70. Komisia pripomína, že porovnanie si vyžaduje prepočet mien, aby sa zabezpečila spravodlivosť medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou. Je bežnou praxou vykonávať porovnanie v mene vyvážajúcej krajiny – v tomto prípade v tureckej líre. Odkaz na americké doláre v hedžingových zmluvách bol zameraný výlučne na pokrytie rizika prepočtu meny, a teda nebol relevantný na zabezpečenie spravodlivého porovnania, a to tým skôr, že vývozná cena bola vyjadrená v eurách. Tvrdenia odvolateliek týkajúce sa „dátumu predaja“ a „prepojenia výmenných kurzov“ túto analýzu nemenia a uvádzaná judikatúra v skutočnosti potvrdzuje metódu prepočtu prijatú Komisiou.

3. Stanovisko

a) Všeobecné poznámky

71. Na úvod treba pripomenúť, že z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolanie sa obmedzuje na právne otázky. Všeobecný súd má teda výlučnú právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutočnosti, ako aj posúdiť dôkazy, ktoré mu boli predložené. Posúdenie týchto skutočností a dôkazov teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu ich skreslenia, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania. [47]

72. Z judikatúry Súdneho dvora navyše vyplýva, že pokiaľ odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie Všeobecným súdom, možno v odvolacom konaní opätovne prejednať právne otázky preskúmavané v prvostupňovom konaní. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach, ktoré už boli uplatnené pred Všeobecným súdom, uvedené konanie by čiastočne stratilo zmysel. [48]

73. Tieto všeobecné poznámky sú potrebné vzhľadom na to, že odvolateľky vytýkajú tak Komisii, ako aj Všeobecnému súdu, že sa v podstate dopustili rovnakých pochybení pri výklade a uplatnení článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia. Nesprávne právne posúdenia podľa nich spočívajú na jednej strane v tom, že Komisia odmietla vyhovieť žiadostiam odvolateliek o opravu na základe tohto ustanovenia, a na druhej strane v skutočnosti, že Všeobecný súd potvrdil toto stanovisko. Odvolateľky konkrétne vytýkajú Komisii a Všeobecnému súdu, že nepriznali žiaden právny dosah hedžingovým zmluvám, ktoré uzavreli na účely menového prepočtu. Podľa odvolateliek sa tento prepočet mal uskutočniť cez americký dolár, a nie priamo z eura na tureckú líru.

[47] Pozri rozsudok z 24. marca 2011, Ferrero/ÚHVT (C-552/09 P, EU:C:2011:177, bod 73).

[48] Pozri rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 61).

b) Posúdenie odôvodnenia napadnutých rozsudkov

74. V prvom rade treba konštatovať, že uplatniteľnosť článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia na skutkový stav prejednávanej veci nespochybňuje žiaden z účastníkov konania. Predmetné operácie sa týkali výmeny tovaru fakturovaného v rôznych menách – konkrétne v eurách a amerických dolároch – vyrobeného v Turecku a určeného na vývoz do Európskej únie. V tejto súvislosti bola Komisia povinná vykonať menový prepočet v súlade s týmto ustanovením v rámci porovnania cien. Spor medzi Komisiou a odvolateľkami, ktorý je predmetom prvostupňových konaní, sa obmedzuje výlučne na otázku *spôsobu tohto prepočtu*.

75. Ak chcú odvolateľky tvrdiť, že *dátum predaja predstavuje rozhodujúce kritérium na určenie uplatniteľného konverzného kurzu*, takéto tvrdenie nemožno spochybniť. Vzhľadom na výkyvy na devízovým trhoch je potrebné určiť konkrétny okamih ako referenčný bod pre prepočet. Určením dátumu predaja bolo v rámci mnohostranného systému medzinárodného obchodu prijaté právne záväzné rozhodnutie, pričom na určenie tohto dátumu možno použiť rôzne objektívne skutočnosti, a to dátum fakturácie, dátum zmluvy, objednávky alebo potvrdenia objednávky. Na tento aspekt som upozornil vo svojich úvodných poznámkach.[49] Žiadna skutočnosť v napadnutých rozsudkoch však neumožňuje dospieť k záveru, že Všeobecný súd zaujal opačné stanovisko. Nemožno teda konštatovať, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

76. Naproti tomu, ak odvolateľky tvrdia, že v prípade neexistencie presných pravidiel práva Únie týkajúcich sa *meny uplatniteľnej na prepočet* prináleží výlučne obchodným partnerom, aby určili túto menu vo svojich hedžingových zmluvách, takýto výklad treba odmietnuť. Nezohľadňuje totiž skutočnosť, že na jednej strane bol predmetný tovar vyvezený do Európskej únie, takže euro je uplatniteľnou referenčnou menou, a na druhej strane, že článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia priznáva Komisii *diskrečnú právomoc*, ak iné ustanovenie nestanovuje opak. Je nesporné, že Komisia zakladá svoje výpočty na výmennom kurze meny vyvážajúcej krajiny – v tomto prípade tureckej líry.[50] Táto voľba menového prepočtu na menu dotknutej krajiny nie je ani náhodná, ani svojvoľná. Komisia nevykonala menový prepočet bez akejkoľvek súvislosti s predmetnými vývoznými operáciami a odvolateľky navyše nenaznačujú opak.[51]

77. V prejednávaných veciach bolo jediným cieľom hedžingových zmlúv, ktoré uzavreli odvolateľky, neutralizovať potenciálne kurzové riziká spojené s prepočtom medzi eurom a americkým dolárom. Komisia však pristúpila k priamemu prepočtu z eura na tureckú líru bez medziprepočtu na americký dolár. Všeobecný súd teda správne usúdil, že neexistuje ani právny základ, ani skutkový prvok, ktorý by odôvodňoval zohľadnenie iných mien ako euro a turecká líra alebo použitie medziprepočtu na americký dolár. Keďže všetky vývozné ceny, na ktoré sa vzťahoval prepočet, boli vyjadrené v eurách,[52] ako vyplýva z odôvodnenia 98 sporného nariadenia, bez akéhokoľvek zjavného odkazu na americký dolár a vzhľadom na miesto určenia tovaru, medziprepočet na americký dolár sa podľa článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia nevyžadoval.

[49] Pozri bod 44 vyššie.

[50] Pozri bod 47 vyššie.

[51] Aj keby chceli odvolateľky tvrdiť, že Komisia mohla podľa vlastného uváženia prepočítať transakcie v eurách na akúkoľvek inú menu, napríklad na dánske koruny, aby nemusela zohľadniť hedžingové operácie medzi eurami a tureckými lírami, nikde netvrdili ani nepodložili, že voľba prepočtu na menu vyvážajúcej krajiny bola vykonaná s cieľom vylúčiť zohľadnenie ich hedžingových zmlúv.

[52] Pozri bod 85 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P a bod 196 napadnutého rozsudku vo veci C-498/24 P.

78. Tento záver nie je vyvrátený tvrdením odvolateliek, podľa ktorého Komisia použila medziprepočet na eurá namiesto priameho prepočtu amerických dolárov na turecké líry. Ako Všeobecný súd pripomenul v bodoch 20 až 24 napadnutého rozsudku vo veci C-499/24 P, odvolateľky fakturovali niektoré domáce predaje a vykázali svoje výrobné náklady v amerických dolároch. V tejto súvislosti sa Komisia rozhodla vykonať prepočet prostredníctvom eura, aby zabezpečila spravodlivé porovnanie. Hoci sa táto metóda môže zdať diskutabilná – keďže možno pochybovať o nevyhnutnosti alebo pridanej hodnote takéhoto medziprepočtu vzhľadom na „prepojenie“ výmenných kurzov[53] – tento rozpor nemá vplyv na analýzu. Žiadna zákonná povinnosť totiž nevyžaduje zohľadňovať transakcie v cudzích menách na forwardových trhoch v inej mene, než je mena, ktorú použila Komisia na porovnanie.

79. Hedžingové zmluvy uzavreté odvolateľkami neboli relevantné pre sporný menový prepočet. Neexistoval preto žiadny objektívny dôvod na ich zohľadnenie pri výpočte. Všeobecný súd teda v napadnutých rozsudkoch správne dospel k záveru, že prepočet medzi eurom a americkým dolárom stanovený v hedžingových zmluvách nemá vplyv na prepočet vykonaný Komisiou a mohol byť odmietnutý.

80. Z pohľadu Všeobecného súdu bolo toto konštatovanie postačujúce na zamietnutie žalobného dôvodu odvolateliek. Podľa môjho názoru nejde o nesprávne právne posúdenie. Ako Všeobecný súd správne uviedol, Komisia nebola povinná zohľadniť výmenný kurz stanovený v hedžingových zmluvách, ale mohla – ako to výslovne spresňuje odôvodnenie 98 sporného nariadenia – postupovať podľa svojej ustálenej správnej praxe a použiť na porovnanie normálnej hodnoty a vývoznej ceny menu vyvážajúcej krajiny, teda tureckú líru.

c) Doplňujúce poznámky

81. Napriek tomu, že odôvodnenie napadnutých rozsudkov je už dostatočne presné a podrobné na to, aby sa zamietol spoločný odvolací dôvod, chcel by som uviesť niekoľko doplňujúcich poznámok s cieľom viac objasniť právny kontext a umožniť Súdnemu dvoru lepšie pochopiť ústredné body predmetných vecí.

82. Po prvé zo spisu nevyplýva, že by prepočet na americký dolár podstatným spôsobom zmenil výsledok výpočtu, a to tým skôr, že žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz o ujme. Obmedzili sa – ako spresňuje odôvodnenie 99 sporného nariadenia – na tvrdenie, že prepočet ovplyvnil porovnateľnosť cien, a predložili teoretický príklad na podporu tvrdenia, že sa mal použiť výmenný kurz stanovený v hedžingových zmluvách. Ako sa uvádza v odôvodnení 100 sporného nariadenia, tento teoretický príklad nepredstavuje dôkaz, pretože neodráža skutočné operácie odvolateliek ani výpočet dumpingového rozpätia. Keďže odvolateľky nepredložili nijaké presvedčivé tvrdenie na spochybnenie tohto záveru, treba sa riadiť analýzou Komisie.

83. Okrem toho tvrdenie odvolateliek týkajúce sa „prepojenia“ mien v žiadnom prípade nepreukazuje nepriaznivý účinok prepočtu na tureckú líru, naopak, túto hypotézu skôr vyvracia. Ak by takéto prepojenie existovalo, muselo by sa dospieť k záveru, že z prepočtu nevyplýva žiadna nevýhoda. Komisia teda správne tvrdila, že odvolateľky nepreukázali, že zjavne nesprávne posúdenie pri výkone jej diskrečnej právomoci viedlo k nespravodlivému porovnaniu normálnej hodnoty a vývoznej ceny.

[53] Pozri body 70 a 83 vyššie.

84. Po druhé Všeobecný súd konštatovaním, že Komisia nebola povinná zohľadniť hedžingové zmluvy, v konečnom dôsledku vyjadril názor, že Komisia nebola povinná odchýliť sa od svojej ustálenej správnej praxe pri určovaní dumpingového rozpätia. S týmto právnym názorom treba súhlasiť. Ako som uviedol vyššie, zachovanie tejto správnej praxe je v oblasti medzinárodných obchodných vzťahov odôvodnené, pretože zaručuje neutralitu, objektívnosť, stabilitu, nezávislosť a transparentnosť správnej činnosti. [54]

85. Tieto ciele všeobecného záujmu majú prednosť pred súkromnými záujmami hospodárskych subjektov. Hedžingové zmluvy sú súkromnoprávne dohody, ktoré sa týkajú výlučne vnútorného riadenia rizík a v zásade nemôžu mať právny vplyv na metódu, ktorú používa prešetrovací orgán na výpočet dumpingového rozpätia. Komisia teda nebola povinná prispôsobiť svoje výpočty menám alebo výmenným kurzom, ktoré si zvolili účastníci konania.

86. Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy v rámci spoločnej obchodnej politiky, najmä v oblasti obchodných ochranných opatrení, vzhľadom na technickú a ekonomickú zložitosť súvisiacich analýz. [55] Zohľadnenie mien alebo výmenných kurzov zvolených výlučne na ochranu súkromných finančných záujmov by spochybnilo túto mieru voľnej úvahy.

87. Po tretie hedžingové zmluvy by sa mali zohľadniť len vtedy, ak operácie spĺňajú podmienky článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, ktorý stanovuje výnimku pre forwardové operácie priamo spojené s vývozom. Treba pripomenúť, že výnimky sa musia vykladať reštriktívne. [56] V prejednávaných veciach Komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o dodržanie týchto podmienok. V prípade neexistencie presvedčivých dôkazov by sa malo vychádzať z toho, že neboli splnené.

88. V tejto súvislosti Komisia uviedla, že predaj v amerických dolároch na zahraničných trhoch nebol „priamo spojený“ s predajom na vývoz, ako to vyžaduje článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia. Odôvodnenie 101 sporného nariadenia okrem toho spresňuje, že niektoré hedžingové operácie mohli byť upravené po predaji s cieľom zohľadniť vývoj finančných výhľadov a optimalizovať ziskovosť podnikov, čo odvolateľky v prvostupňovom konaní na Všeobecnom súde spochybnili. Všeobecný súd však nepreskúmal tieto tvrdenia, keďže usúdil, že dôvody uvedené Komisiou v odôvodnení 98 sporného nariadenia boli dostatočné na odôvodnenie zamietnutia žiadosti o úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia. Naproti tomu, ak by Súdny dvor rozhodol, že toto odôvodnenie nie je dostatočné na zamietnutie odvolacieho dôvodu založeného na porušení tohto ustanovenia, a rozhodol by o vrátení veci Všeobecnému súdu, prináleží tomuto poslednému uvedenému súdu preskúmať prípadnú špekulatívnu povahu týchto operácií.

89. Na záver treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry preskúmanie posúdení Komisie hospodárskej povahy, a to aj v oblasti antidumpingového práva, vykonávané súdmi Únie sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu

[54] Pozri bod 51 a nasl. vyššie.

[55] Pozri rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 34).

[56] Pozri rozsudky z 29. septembra 2011, Komisia/Írsko (C-82/10, neuverejnený, EU:C:2011:621, bod 44); z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada (C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 17), a z 10. februára 2021, RFA International/Komisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, bod 54).

právomoci.[57] Nemyslím si však, že by sa odôvodnenie prijaté Všeobecným súdom mohlo považovať, a to ani pri mimoriadne prísnom súdnom preskúmaní, za poznačené nesprávnym právnym posúdením.

90. Na základe skutočností uvedených v mojej analýze je podľa môjho názoru potrebné zamietnuť štvrtý odvolací dôvod uvedený vo veci C-498/24 P, ako aj šiesty odvolací dôvod vo veci C-499/24 P ako nedôvodné.

V. Návrh

91. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor zamietol štvrtý odvolací dôvod uvedený vo veci C-498/24 P (Çolakoğlu Metalurji a Çolakoğlu Dış Ticaret/Komisia), ako aj šiesty odvolací dôvod uvedený vo veci C-499/24 P (Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları a i./Komisia).

[57] Pozri rozsudok z 29. februára 2024, Methanol Holdings (Trinidad)/Komisia (C-688/22 P, neuverejnený, EU:C:2024:180, bod 34).